

Vraňanský zpravodaj

Číslo 3/2015, cena 35 Kč

v novém vzhledu

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, před volbami do zastupitelstva obce jsme spolu s dalšími kandidáty slibovali, mimo jiné, zlepšení elektronické komunikace s občany. Internetové stránky obce se pomalu ale jistě mění. Založili jsme oficiální Facebook obce, který nám začíná výborně sloužit ke zveřejňování sportovních, kulturních a společenských akcí, které se v obci konají. Také se osvědčil při rychlém zveřejňování informací. Jeho prostřednictvím už bylo nalezeno několik zatoulaných psů.

Dnes se Vám do rukou dostává nové číslo Vraňanského zpravodaje, který se také mění. Postupně budeme modernizovat design Zpravodaje, zvyšovat přehlednost rubrik a poutavost článků. Zároveň ponecháváme prostor pro zajímavé články nebo postřehy občanů Vraňan a Mlčechvost. Ověřujeme i různé možnosti tisku, které by nebyly finančně náročné a přitom by zlepšily vzhled zpravodaje. Do budoucna také zvažujeme možnost připustit v malé míře placenou inzerci, která by nám umožnila pokrýt část nákladů a tím snížit prodejní cenu zpravodaje.

Oceníme vaše názory a náměty. Věřím, že se nám společně podaří přetvořit Vraňanský zpravodaj v opravdu zajímavý a čtivý občasník, který vám poskytne nejen užitečné informace o dění v našich obcích, ale také spoustu dalších zajímavostí z historie a okolí.

Přeji vám krásné prožití podzimních měsíců

KOMENTÁŘ

Vraňanský zpravodaj tímto číslem začíná novou životní etapu. Jsem rád, že se objevil člověk, který přešel od slov k činům a nabídl pomoc při tvorbě, grafické úpravě a tisku. Poslední dobou zpětná vazba mezi čtenáři a autory "pokulhávala". Nebojte se vyjádřit svůj názor ohledně zpravodaje. I kritika práce, pokud je vhodně formulovaná, může pomoci další činnosti. Přeji Vám příjemné počtení.

Václav Uher

1. ZÁŘÍ BYL ZAHÁJEN NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

První školní den v Základní škole Vraňany začal již 7:30 hodin. Paní Štěpánka Srbová, ředitelka školy, slavnostně přivítala celkem 48 žáků všech tříd, včetně jedenácti prvňáčků, věnovat se jim bude Lucie Rosenkrancová. Sbor posílila Michaela Sálusová, nahradí Věru Hýblovou, která odchází na zasloužený důchod, má za sebou již téměř půlstoletí pedagogické praxe na zdejší škole a jak sama říká "učím už vnoučata žáků, které jsem učila na počátku své pedagogické kariéry".

PODĚKOVÁNÍ

Obec Vraňany děkuje všem občanům domácím i z blízkého okolí za pomoc, přípravu, zajištění či dokonce vystoupení na Posvícení: Anně Vyšatové, Daniele Dočkalové, Simoně Mikšové, Marcelě Havlíčkové, Jaroslavě Pejčochové, Markétě Motejzíkové, Ireně Rabinčákové, Lindě Bulířové, Martině Vaňousové, Martině Dočkalové, Pavlíně Toškové a Veronice Soudské za vystoupení Vraňanských poupat, dětem z Vraního hnízda za vystoupení, manželům Píštěkovým a Martinu Motejzíkovi za nazvučení, Šárce Pletichové za moderování, bratrům Kotkovým z Krčmy Svijany za občerstvení, motorkářům Eagles Riders za občerstvení a ochranku, Magdě

Šrámkové, Lence a Elišce Vyšatovým za malování na obličeji, Mileně Chmelíkové a Jitce Soudské za zdobení perníčků, Ondřeji Mamulovi a Václavu Uhrovi za nafocení akce, Ireně a Jaroslavě Rabinčákovým a Romaně Švejcarové za posvícenské koláčky a sboru dobrovolných hasičů z Lužce nad Vltavou za dohled a odpálení ohňostroje. Jakubovi Kotkovi děkujeme za organizaci zájezdu do Svijan, motorkářům Eagles Riders za Motorkáře dětem, hospodě Pět piv v Mlčechvostech za organizaci soutěže o bramborák a tvořivé dílny. Jaroslavu Slavíkovi a Jakubovi Kotkovi za organizaci cyklovýletů a Vladimíru Horákovi za organizaci šipkových turnajů.

TEREZA MENČÍKOVÁ

10.9.2015

Prázdňinový zážitek

Můj nejkrásnější prázdninový zážitek začal ještě před prázdninami.

Zabalili jsme kufry a jeli na letiště. Na letišti jsme nastoupili do letadla, ve kterém jsem letěla poprvé a vůbec jsem se nebála.

Přistáli jsme ve Spanghasku na ostrově Menorha. Bylo tam nádherně, vonělo sluníčko. Bydleli jsme v hotelu, kde jsme měli krásný pokoj.

Já a Tereška jsme spaly na palandě. Konec jsme se převlíkli a šli k moři, kde jsme strávili celý týden, neboť jsme se cákali v bareku. Asi třetí den jsme našli v moři křídlici. Moc se nám líbila, takže jsme si ji na suchu prohlédli, pak jsme se jí báli vrátit, do moře, protože vystrčila chapadélka a musela ji sám vrátit maminka.

Dobře, jsme doletěli domů a moc se nám tam líbilo. Konec k letišti jsme jeli k babičce na lůžko.

Maminka

DARINA DOUBALOVÁ

14.9.2015

ZÁŽITEK Z PRÁZDNIN

V prázdninách jsem byla s rodiči a kamarády v Máchovské jezeře. Teplé dny jsme trávili na velké písčité pláži. Z pláže byl krásný výhled na nafukovací překážkovou dráhu plující na vodě.

Mnoho času jsme trávili zdolávání překážek.

Byla to velká legrace a všichni jsme se masírovali pádím do vody. Ani trochu se nám nudačilo ve vodě. Byl to opravdu velký zážitek, na který budu dlouho vzpomínat.

Darina

LUKÁŠ DERŠÁK

10.9.2015/16

Prázdninový zážitek

Můj nejlepší prázdninový zážitek byli celí prázdninový. Věnoval jsem si s rodiči a kamarády. V červenci jsem byl s rodiči ve Dvoře Králové, na letních závoděch, navštívili jsme i zoo, šedili jsme na holi, letěl jsem letadlem, koupal jsem se. Byl jsem na výletě v Plzni v Technáři, kde jsem si mohl vyzkoušet spoustu technických věcí a pohybů. Jezdili jsme na Seprox. Bylo to super. Posledních 10 dní prázdnin, jsem byl na táboře v Podolí, kde jsem si to moc užil. Hráli jsme táborové hry, šli jsme na výlet a našel jsem si spoustu nových kamarádů. Prázdniny byly prostě fajn a už se moc těším na další.

Deršák

16. ZÁŘÍ

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Po úvodních formalitách byly na jednání zastupitelstva projednány tyto body:

Schválení přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje.

Zastupitelstvo obce schválilo přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje na akci „Veřejné osvětlení Vraňany, osvětlení místní komunikace“.

Zastupitelstvo obce zároveň pověřuje starostu obce Martina Chmelíka podpisem smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Středočeského kraje.

Zveřejnění záměru prodeje části pozemku 79/36 v k.ú. Vraňany.

Zastupitelstvo obce souhlasí se zveřejněním záměru prodeje části pozemku p.č. 79/36 v k. ú. Vraňany za minimální cenu 35,-Kč/m².

Schválení smluv na pachtu obecních pozemků.

Jsou připraveny smlouvy na pachtu obecních pozemků, které schválilo zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 24. 6. 2015 usnesením č. 9. Pachtýři budou v nejbližších dnech vyzváni k podepsání těchto smluv.

Schválení prodeje pozemku p.č. 299/2 v k.ú. Vraňany.

Po zveřejnění záměru na prodej pozemku p.č. 299/2 v k.ú. Vraňany byly na Obecní úřad doručeny dvě žádosti na odkoupení tohoto pozemku. První nabídka byla na cenu 150.000,-Kč za celý pozemek, což je 134,-Kč/m². Druhá nabídka byla na cenu 60,-Kč/m².

Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p.č. 299/2 v k.ú. Vraňany prvnímu zájemci za částku 150.000,-Kč za podmínky, že smlouva bude podepsána a celá kupní cena bude uhrazena na účet obce nebo v hotovosti do pokladny OÚ Vraňany do 30.11.2015. Pokud smlouva podepsána nebo částka uhrazena nebude, bude pozemek bezodkladně prodán druhému zájemci za 67.200,-Kč.

Schválení rozpočtového opatření č. 3 a č. 4.

Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 3 (přijetí doplatku dotace na zahradu MŠ) a rozpočtové opatření č. 4 (úprava příjmů a výdajů podle skutečného stavu).

Zahájení nových stavebních projektů v obci.

Předsedající oznámil přítomným, že v obci byly dokončeny dva projekty a je potřeba zahájit nové, aby byly připraveny pro případnou žádost o dotaci. Navrhl opravu cesty k nadjezdu a rekonstrukci ZŠ Vraňany (střecha a zateplení). Dal možnost zastupitelům, aby přišli se svým návrhem. Zastupitelé zatím pověřili starostu přípravou energetického štítku na budovu ZŠ Vraňany.

V části programu "různé" byly projednány následující body:

Žádost o pronájem části pozemku p.č. 570/1 v k.ú. Vraňany

Zastupitelstvo obce schvaluje zveřejnění záměru na pronájem části pozemku 570/1 v k.ú. Vraňany o výměře 4 m² z důvodu zřízení venkovního posezení před Krčmou OLD KENT.

Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene pozemkové služebnosti na p.č. 446/3 v k.ú. Vraňany

Zastupitelstvo obce schvaluje smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene pozemkové služebnosti na p.č. 446/3 v k.ú. Vraňany z důvodu vybudování kanalizační přípojky.

Žádost o odkoupení části případně směnu pozemku p.č. 570/11 v k.ú. Vraňany.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí žádost o odkup či směnu pozemku o rozloze cca 24 m². Žadatel si nechá na své náklady zhotovit geodetické zaměření.

Dražba areálu „Hospic v dobré víře“

Zastupitelstvo obce bere na vědomí, že během listopadu 2015 proběhne druhé kolo dražby areálu Hospice.

Oplocení hřiště AFK Vraňany

Zastupitelstvo obce bere na vědomí, že již bylo dokončeno oplocení areálu AFK. Po dořešení zpřístupnění prostor areálu pro veřejnost s vedením AFK Vraňany se začne tento prostor na noc uzamykat.

Vyhláška o zákazu podomního prodeje.

Na OÚ se množí stížnosti na podomní prodej. Zastupitelé vyslovili souhlas a pověřili starostu zpracováním vyhlášky o zákazu podomního prodeje.

VANDALISMUS V OBCI

Břízy, které lemují cestu na most přes kanál, neznámý vandal zřejmě navrtal a do otvorů nalil herbicid. Tři břízy podlehly natolik, že již byly pokáceny. Zřejmě budeme muset pokácet i ty ostatní. Na neznámého pachatele bylo na PČR Lužec nad Vltavou podáno trestní oznámení. Případné informace můžete sami také sdělit přímo oddělení PČR Lužec nad Vltavou.

Dalším projevem vandalství je poničení fasády Sokolovny.

NAKLÁDÁNÍ A ODPADY

Poslední svoz nebezpečného odpadu proběhl 26. září. Další proběhne na jaře, o přesném termínu vás budeme informovat, jakmile nám jej sdělí společnost .A.S.A.

Od **1. října** bude zhruba týden probíhat sběr a **odvoz objemného odpadu**, a to na obvyklých místech: v Mlčechvostech naproti hospodě Pět piv, pak ve Vraňanech naproti obecnímu úřadu a následně u nádraží.

V **neděli 18. října** bude našimi obcemi projíždět obecní multikára, kam bude možno odložit drobný **kovový odpad**. Výdělek z Železné neděle bude použit pro sanaci černých skládek v obci.

11. ČERVENCE

Svijany, Mekka pro všechny pijany. Na 26. slavnosti svijanského piva se vydalo 40 našich pijanů. Hned po příjezdu si dali oběd, pak následovala prohlídka pivovaru, samozřejmě včetně ochutnávky piva. Kulturní program následoval v areálu koupaliště. Zde každý dospělý návštěvník mohl otestovat kondici svých chuťových buněk a degustovat piva z kompletní nabídky pivovaru Svijany. Samozřejmě bylo k dispozici mnoho druhů občerstvení či upomínkové předměty k zakoupení. K poslechu i tanci hrálo na 2 pódii celkem 17 kapel. Večerní oblohu rozzářil velkolepý ohňostroj. Součástí služeb byl celý areál koupaliště, velký koutek pro rodiny s dětmi, nespočet kolotočů, zábavních atrakcí a střelnic, posezení pod slunečníky, úschovna kol pro cyklisty, pro víkendový pobyt možnost stanování na sousední louce.

SLAVNOSTI SVIJANSKÉHO PIVA**18. ČERVENCE****MOTORKÁŘI DĚTEM**

Motoklub Eagles Riders připravil v areálu fotbalového hřiště již 4. ročník akce Motorkáři dětem vyplněné spoustou her a soutěží - nejprve cesta zručnosti, po jejímž absolvování byly děti pasovány na rytíře nebo princezny. Druhá část soutěžních disciplín pak obsahovala například hod míčkem do terče nebo hod kruhy na kužely, hokejová dráha s balónem, střelba vodní pistolí na cíl, střelba lukem a šípy. Na všech stanovištích dětem asistovali obětaví dobrovolníci v pohádkových kostýmech. Odměny na závěr rozdala krásná princezna. Mimo tyto disciplíny se děti mohly vyřadit na aquazorbu nebo trampolíně.

Děti (ale i dospělí) si mohli odpočinout při sledování středověké bitky, po setmění pak vystoupily břišní tanečnice a chrlič ohňů. Součástí večerních her pro dospělé byly trojlyže, páka a další již dětem nepřístupné disciplíny. Taneční zábavu pak rozproudila kapela PATEX. Fotky najdete na [Facebooku Eagles Riders](#) a www.mamulaci.cz.

25. ČERVENCE**VÝLET ZA KRÁSOU GRANÁTŮ**

Cílem autobusového výletu bylo hlavně muzeum českých granátů v Třebenicích u Lovosic, dále pak zámek a město Libochovice, vodní hrad a město Budyně nad Ohří.

13. ZÁŘÍ**MIRAKULUM**

Autobusový zájezd do zábavního parku Mirakulum v Milovicích byl lákadlem jak pro děti, tak i pro dospělé. Již v roce 1904 zde byl budován vojenský výcvikový areál, v roce 1951 byl zřízen vojenský újezd Mladá, v roce 1968 jej obsadila ruská armáda a opustila až v roce 1991. Areál je nyní upraven na zážitkový areál - lanové centrum, vodní svět, houpačky, dřevěný hrad, podzemní prolézačky, minizoo a spousta dalších atrakcí. Nezapomíná se ani na občerstvení, můžete si opět vlastní uzeninu na ohýnku, ale i ochutnat místní speciality. Dalším lákadlem je jízda úzkokolejkou k bývalému tankodromu a možnost svést se bojovým vozidlem pěchoty.

5. ZÁŘÍ

Posvícení

Již 11. ročník se velmi vydařil i přes obavy z počasí. Krátce po druhé hodině odpolední akci zahájil starosta Martin Chmelík, přivítal přítomné, popřál všem pěknou zábavu a předal slovo Šárce Pletichové, která celé Posvícení spoluorganizovala, ale hlavně moderovala. Jako první vystoupil divadelní spolek Vraní hnízdo s pohádkou Šípková Růženka. Pak následovalo kouzelnické číslo a vypuštění hadů. Zlatým hřebem celého programu bylo spartakiádní vystoupení místních žen a dívek na píseň Poupata od Michala Davida.

Dále se Rytíři Mělničtí pobili o měsíc dukátů, Peter Paul Pačut vystoupil jako Freddie Mercury, Lužecké ladies předvedly perfektně secvičené taneční vystoupení na motivy muzikálu Mamma mia, Štětské hudební těleso Jack Daniels Band zahrálo k tanci i poslechu, kolem deváté večerní byl odpálen nádherný ohňostroj.

Větší detail, zábavné postřehy, ale hlavně velké barevné fotografie obsahuje experimentálně vydaný Vraňanský reportér. Poslední kusy jsou stále k zakoupení na úřadě či v krámku, ve Středověké krčmě a hospodě Pět piv.

Rozsáhlé fotogalerie pak můžete najít na facebookovém profilu i webových stránkách obce www.VRANANY.cz

15. srpna odpoledne s dali dostaveníčko bývalí fotbaloví hráči AFK Vraňany, kteří hráli v 70. a 80. letech 20. století, s hráči současnými. Rutiněři bedlivě zápas sledovali z terasy pohostinství. Výsledek 7:6 pro současné hráče AFK, rozhodčí Jaromír Košťál.

Ve druhém zápase sezony Vraňanští přivítali Sokol Tuhaň. Přes nastřílených 10 branek to ale přesvědčivý výkon nebyl. Za aktivně hrající hosty se dokonce jako první po chybě naší defenzivy gólově prosadil V. Semerád. Po 10 minutách srovnal J. Švejcar, když nadvakrát překonal golmana. Vraňanský klenot ještě v prvním poločase zkompletoval hattrick, jedním zásahem přispěl M. Raichl a při odchodu do kabin již platilo 4:1 ve prospěch modrobílých. To i přesto, že za stavu 2:1 odpustil rozhodčí hostům jasnou červenou kartu. Unikajícího J. Švejcara

ve 35. minutě zastavil až brankář, tedy logicky i poslední hráč hostů, nedovoleným způsobem a sudí nepochopitelně sáhl po kartě žluté barvy. Do druhé půle znovu vstoupila lépe Tuhaň, svou snahu ale nedokázala přetavit v branky a nabídla tak domácím možnost brejků. V 55. minutě přidal pátý gól Vraňáků M. Raichl a bylo rozhodnuto. Po několika střídáních se poté prosazovali především mladí hráči AFK. K zářezům R. Páka (2), L. Páka a P. Ruzszo přidal svůj čtvrtý úspěch v tomto duelu J. Švejcar. Skupina starších žáků nebyla přihlášena do letošní soutěže, kterou dlouhé roky trénoval Zdeněk Martínek. Byla přihlášena kategorie mladší žáci pod vedením Jaroslava Slavíka. Vít Hrdlička, hráč AFK Vraňany, se rozhodl starat se o webové stránky AFK, aktuálně je doplňovat o průběhu a výsledcích zápasů, uveřejňovat zde staré fotografie z oblasti vraňanského fotbalu.

IV. třída, skupina A

datum	domácí mužstvo	hostující mužstvo	výsledek	střelci gólů
23.8.	FK Nebužely	- AFK Vraňany	3:1	Sean Zych, vlastní gól Nebužely
29.8.	AFK Vraňany	- Sokol Tuhaň	10:1	Jan Švejcar 4x, Martin Raichl 2x, Lukáš Páko, Roman Páko 2x, Petr Ruzszo
6.9.	TJ Sokol Čechelice	- AFK Vraňany	6:1	Tomáš Hettner
13.9.	TJ Řepín B	- AFK Vraňany	0:4	Jan Švejcar, Robert Herenčár, Jan Frič, Petr Ruzszo
19.9.	AFK Vraňany	- Sokol Ovčáry-Nedomice B	2:1	Jan Švejcar, Robert Herenčár
27.9.	SK Mšeno B	- AFK Vraňany	5:1	Jakub Hanzlík
3.10.	AFK Vraňany	- SK Roma Neratovice	3:4	Jan Švejcar, Petr Ruzszo, Robert Herenčár
10.10.	SK Velký Borek B	- AFK Vraňany		
17.10.	AFK Vraňany	- TJ Sokol Všetaty		
25.10.	TJ Sokol Dřísy	- AFK Vraňany		
31.10.	AFK Vraňany	- FK Vysoká B		

Okresní přebor dorostu, skupina B

datum	domácí mužstvo	hostující mužstvo	výsledek	střelci gólů
30.8.	AFK Vraňany	- TJ Sokol Cítov	2:3	Jan Švejcar
5.9.	Sokol Dolní Bečkovice	- AFK Vraňany	0:6	Jan Švejcar 3x, Petr Ruzszo 2x, Jiří Mikula
13.9.	AFK Vraňany	- TJ Klíčany	6:1	Jan Švejcar 2x, Petr Ruzszo 2x, Lukáš Páko, Pavel Oračko
20.9.	TJ Vltavan Chvatěruby	- AFK Vraňany	3:5	Jan Švejcar 3x, Jiří Mikula, Petr Ruzszo
4.10.	AFK Vraňany	- SK Labský Kostelec	3:4	Jan Švejcar 2x, Michal Páko
17.10.	AFK Vraňany	- TJ Sokol Cítov		
25.10.	Sokol Dolní Bečkovice	- AFK Vraňany		
1.11.	AFK Vraňany	- TJ Klíčany		

Okresní přebor mladších žáků

datum	domácí mužstvo	hostující mužstvo	výsledek	střelci gólů
5.9.	Pšovka Mělník	- AFK Vraňany	14:1	Jakub Zoreník
12.9.	FC Merkuria Lobkovice	- AFK Vraňany	3:0	kontumačně prohra
19.9.	AFK Vraňany	- Kralupy 1901	5:4	Jakub Zoreník 3x, Michal Páko 2x
23.9.	Sokol Dolní Bečkovice	- AFK Vraňany	5:6	Jakub Zoreník 3x, Daniel Dyrnyk 3x
26.9.	Sokol Záryby	- AFK Vraňany	2:2	Jakub Zoreník 2x
30.9.	AFK Vraňany	- TJ Byšice-Čechelice	4:3	Jakub Zoreník 2x, David Dyrnyk, Aleš Páko
3.10.	AFK Vraňany	- Čechie Kralupy	12:4	Jakub Zoreník 6x, Daniel Dyrnyk 2x, Matěj Ruzszo 2x, Michal Páko 2x
10.10.	Sokol Dřínov	- AFK Vraňany		
17.10.	AFK Vraňany	- TJ Řepín		
24.10.	Sokol Libiš	- AFK Vraňany		
31.10.	AFK Vraňany	- Sokol Cítov		
7.11.	Sokol Dolany	- AFK Vraňany		

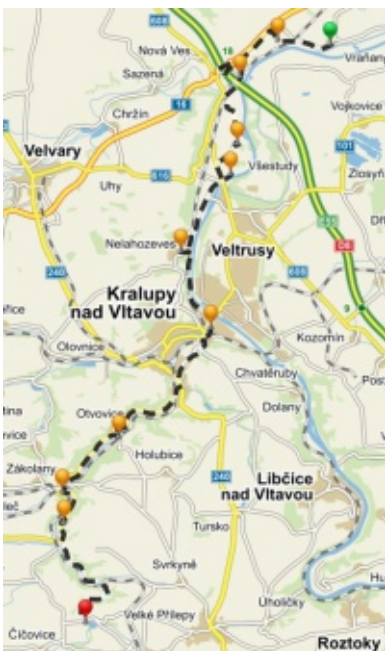

25. ČERVENCE

Cyklovýletní klasika #4

Trasa: Vraňany - Mlčechvosty - Vepřek - Staré Ouholice - Mířejovice - Nelahozves - Kralupy nad Vltavou - Otovice - Zákolany - Kováry - Okoř. Občerstvení u Okoře na parkovišti, hradní restaurace je v rekonstrukci. Krátký pohled na hrad a rychle zpět. Na zpáteční cestě krásné výhledy do úrodného pruhu země Českého středohoří: Okoř - Kováry - Zákolany - Otovice - Kralupy nad Vltavou - Veltrusy (v útulné hospodě Truhlárna přechán krátký déšť) - Všestudy - Dušníky - Dědibaby - Křivousy - Bukol - přívozem přes Vltavu - Lužec nad Vltavou - Vraňany.

Celkem 60 km. Výletu se účastnilo 7 cyklistů, počasí bylo podmráčené, trochu větrné, na zpáteční cestě krátký déšť.

29. SRPNA

CYKLOVÝLETNÍ KLASIKA #5

Trasa: Vraňany - Spomyšl - Jeviněves - Černouček - Mnetěš - Vražkov - Kleneč - Roudnice nad Labem (první zastávka) - Dobříň - Račice - Hněvice - po Labské cyklostezce dále směr Mělník - Dolní Beřkovice (druhá zastávka) - Hořín - Vrbno - Zelčín - Lužec nad Vltavou - Vraňany.

Celkem 60 km. Počasí bylo slunečné až tropické, výletu se zúčastnilo 8 cyklistů.

26. ZÁŘÍ

CYKLOVÝLETNÍ KLASIKA #6

Trasa: Vraňany - nádraží Vraňany - Spomyšl - Horní Beřkovice - Černouček - Ctiněves a návštěva Podřipského pivovaru - Krábčice - Bechlín - Horní Počaply - Vliněves - Hořín - Lužec nad Vltavou - Vraňany. Celkem 50 km. Výletní klasiky se účastnilo 6 cyklistů. Počasí bylo trochu větrné, ale prosvícené sluncem mezi mraky.

15. SRPNA

VRAŇANSKÉ KOLEČKO

Když se řekne „jedeme Vltavu“, mnohým se vybaví pojmy jako pramen Vltavy, Lenora, Soumarský most, Lipno či Český Krumlov. Ale proč se kvůli vodáckému sportu trmácet přes celou republiku, když máme Vltavu pod okny (a někteří občas i ve sklepech)? A navíc, když může Lužec pořádat regatu, proč ne Vraňany kolečko? Naši vodáci spluli 21 říčních kilometrů. Díky nízkému stavu vody ve Vltavě jeli tzv. volej, tedy se dosti nadřeli, neb prosté splouvání se ukázalo jako časově velmi neefektivní. V laterálním kanálu sice vody bylo dosti, ale zase je stahoval proud od napouštění zdymadla. Experimentální Vraňanský reportér byl poprvé vydán proto, aby vám přinesl zábavné vyprávění a postřehy z této sportovní akce. Více foto na www.mamulaci.cz/fotoalbum/vrananske/sjizdeni-vltavy.

22. SRPNA

LUŽECKÁ REGATA

Jedna posádka našich borců a borkyň, kteří minulý týden tvrdě trénovali na Vraňanském kolečku, se vydala hájit naše barvy na 26. ročník Lužecké regaty - splutí plavebního kanálu Vraňany - Hořín z Lužce nad Vltavou k jezu ve Vraňanech a zpět po řece Vltavě k Lužeckému přívozu. Regaty se účastnilo celkem 16 posádek. Vítězný čas zhruba 43 minut. Naši reprezentanti dosáhli času 1h:32m, což jim zajistilo pěkné poslední místo. V horkém letním počasí přenechali honbu za tituly méně rozvážným posádkám, svou účast v závodě pojali požitkově a zodpovědně se kochali krásou okolní přírody. Navíc, jsa zvyklí na svižné vraňanské canoes, byli značně zaskočeni ponorem a líností lužeckých škunerů. Díky nízkému stavu vody byli nuceni pracně kličkovat mezi mělčinami a zrádnými korálovými útesy. A nakonec ta tragická událost, kdy se pramice při přesunu z kanálu do řečiště rozhodla pro sólovou akci, vysmekla se a jala se plouti bez posádky. Avšak hrdinný Eda se obětoval, vrhl se do vln a tuto vzporu razně ukončil.

19. ZÁŘÍ**ŠIPKY**

Čtvrtý ročník šipkařského turnaje Povltavská formule byl rozehrán. Do Svijanské hospůdky si našlo cestu 26 šipkařů a první závod vyhrál Honza Kliment, před Kubou a Ondrou. Bodové rozdíly soutěžících na bedně byly tak těsné, že se znovu ukázalo jak doslova každá šipka rozhoduje! (mezi prvním a druhým/třetím byl rozdíl jediné šipky, druhý s třetím byli na stejném počtu šipek, proto rozhodoval počet hodů v posledním kole). A jak dopadly týmy? Vítězná dvojice "Svijany" (Tereška s Kubou) získala o dva body víc než "Neřádi" (s novou posilou Řádovic týmu, Ondrou). O pořadí na třetím/čtvrtém místě rozhodl nižší počet šipek v posledním kole, neboť "Mercedes" (Radim s Milanem) měl stejný počet bodů jako Vraňáci (Míra Košťál s Martinem přibrali do týmu Květu). Další kola Povltavské formule se budou konat:

10. října v 17h 2. kolo 4. ročníku

7. listopadu 3. kolo 4. ročníku

12. prosince 4. kolo 4. ročníku

20. ZÁŘÍ**O NEJLEPŠÍ BRAMBORÁK**

Ve 14 hodin vypuklo v hospodě Pět Piv v Mlčechvostech soutěžní klání o nejlepší bramborák. Z několika kuchyní z Mlčechvost a Vraňan dorazilo sedm soutěžních vzorků, které byly posouzeny porotou a vyneseno tento verdikt: První a třetí místo obsadily bramboráky z kuchyně Emmy Šejcové a Elišky Hančové, obě z Vraňan, druhé místo si vysmažil Stanislav Tvrdek z Mlčechvost.

Z OKOLÍ OBCE

Od 7. července probíhá zarážení železných štětovic (larzen) do pravé strany hráze plavebního kanálu Vraňany- Hořín, a to od konce chatové osady Křemen na katastrálním území obce Lužec nad Vltavou směrem k obci Vraňany, od 12.8. práce pokračují na k.ú. Vraňany.

Od 5. do 30. října bude vypuštěn plavební kanál Vraňany- Hořín, a to z důvodu ohledání skutečného stavu před zahájením prací na jeho prohloubení.

Proběhla oprava sjezdu z kruhového objezdu za mostem na silnici č. I/16 u Nové Vsi a rampy k silnici II/608. O těchto pracech jsme bohužel nebyli informováni.

Do 11.října by měla být ukončena oprava silnice I/16 mezi nadjezdem u Vraňan-nádraží a letištěm Hořín. Kyvadlový provoz je řízen provizorní světelnou signalizací.

3. ŘÍJNA**PÉTANQUE**

Starosta Martin Chmelík sezval k hospodě Pět piv v Mlčechvostech první společný Vraňansko-Mlčechvostský turnaj v pétanque a pod dozorem přísné rozhodkyně své ženy Mileny ho i vyhrál. Pochybnosti o zmanipulované hře je nutno vyvrátit, vyhrál zaslouženě. K druhému místu se proházal Karol Drahňák z Mlčechvost, třetí obsadil hostující Jiří Menzl, bramborovou medaili a k tomu i roztomilý pytlík brambor si odnesl Pavel Pešek z Vraňan. Zřejmě bude hranolková párty. Typicky francouzský relaxační přístup hráčů velmi brzy vedl ke změně pravidel pozměnit, jednotlivé hry byly o trochu zkráceny. I tak se ale hrálo od dvou do šesti. Bylo krásně teplo, povětšinou slunečno. Hráči pro občerstvení odbíhali do hospody Pět piv. Obec i rodiče zajistili vyžití i pro děti. Velký dík patří paní Bukovské, která nejen že propůjčila pro hru svůj pozemek, ale hlavně po celou dobu hry na vedlejších hřišti odložené děti hlídala.

Společenská rubrika

Blahopřejeme všem, kteří oslavili ve 3. čtvrtletí roku 2015 své jubileum

NAROZENÍ Vít Maleček, Jolana Krejčíková, Matěj Růžička, Mikuláš Urban, Laura Heimrathová a Daniela Čurejová
Nové občánky obec slavnostně přivítá 22. listopadu

SVATBY 17. července 2015 slečna Petra Hofmanová uzavřela na zámku Veltrusy svazek manželský s panem Milošem Lapinem z Vraňan.

18. července 2015 slečna Anna Krejzová uzavřela na Mělníku svazek manželský s panem Ondřejem Novákem ze Spomyšle.

ÚMRTÍ slečna Veronika Fischerová z Vraňan-nádraží,

3. ŘÍJNA

Z JAHODÁRNÝ

Po celý den probíhala "Sklizeň brambor" zaměřená na ochutnávku brambor zde pěstovaných, aby si zákazník mohl koupit brambory dle své chuti. Kromě ochutnávky bylo nabízeno k prodeji podzimní ovoce a zelenina, občerstvení bramborákové, gulášové nebo pečené maso či klobása na grilu, které připravili Pavel Březina a Jarmila Stránská. Pro děti byla připravena nafukovací pirátská loď pro skotačení.

Na co dalšího se v jahodárně můžete těšit:

24. a 25. října

Dýňování

21. listopadu

Adventní čas

12. a 13. prosince

Česká jablčka

Akce probíhají vždy po celý den

4. ŘÍJNA

Pod vedení Marianny Křenové proběhla v hospodě Pět piv v Mlčechvostech v pořadí již 15. tvořivá dílnička. Přes deset dětí, ale i některé maminky, se s vervou pustily do keramické tvorby - vznikly rybičky, podkovy, srdíčka, houbičky, sluníčka, chaloupky, sněhuláci, kočky, motýlci, zvonečky, andělci a také celá rodina pombear medvídků.

Keramika na fotce je dílem šikovné Emmy Šejcové.

Minulou neděli se tvořila tiskátka. Motýlky vyrobily Adélka a Denisa Hejnalovy, ovečku Johanka s dopomocí maminky, stopu Emma Šejcová.

TVOŘIVÉ DÍLNIČKY

Na co dalšího se v tvořivé dílničce můžete těšit:

18. října

15 - 17 h na téma podzimní kreace

25. října

15 - 17 h na téma Halloween

31. října

15 - 17 h Dýňování

1. listopadu

15 - 18 h druhá Vánoční keramická dílna

8. listopadu

15 - 17 h kreativní Vánoční dílnička

AKCE OBCE VRAŇANY

29. listopadu v 17 hodin na návsi ve Vraňanech slavnostně rozsvítíme vánoční strom, zazpíváme si vánoční koledy, ochutnáme svařené roudnické víno vařené, možná i čokoládu. Zároveň proběhne soutěž o nejlepší štrůdl.

9. prosince v 18 hodin v krčmě Old Kent Svijany pořádáme koncert a diskusní posezení s Jiřím Helekalem. Kdo si řádně své hlasivky procvičí, může si společně s mistrem šlágry svého mládí procítit zazpívat. Na seniory čeká káva zdarma.

AKCE POŘÁDANÉ ŠKOLKOU

27. října 17:30 lampionový průvod

4. prosince 15:30 Mikulášská besídka

Obec Vraňany a Umělecká agentura KAZ

Váš zvon na

Hudebně zábavný pořad

BYLO NEBYLO

Jiří HELEKALEM

Kde: sál "SVIJANSKÉ HOSPODY"

Kdy: středa 9. prosince 2015 Od: 18.00 hod

Umělecká agentura KAZ Nový Bor, mobil: 607 907 168, e-mail: kaz.kanka@seznam.cz

**Krásná příroda, silniční i lidské kontrasty, pokoření cyklistického severního pólu,
aneb co lze zažít při jedné cestě**

Jako vloni touto dobou se Václav Uher obrátil na Václava Michovského mladšího z Nelahozevsi s prosbou o rozhovor týkající se čtvrté cyklovýpravy týmu K moři na kole, tentokrát po trase Nelahozeves-Nordkapp. Koncem června čtyři kamarádi vyrazili na cestu, začátkem srpna dosáhli nejsevernějšího bodu pevninské Evropy, zpět do ČR odlétali z města Tromsø v Norsku. Proto se pojďme po horkém červenci a srpnu na chvíli trochu ochladit na sever Evropy

Jak jiná byla letošní příprava na cestu oproti předchozím? Bylo asi nutné vzít více oblečení, zajistit víza, vyměnit peníze, přece jenom se nejele pořád státy Evropské unie...

„Máte pravdu, že z hlediska organizace byla příprava na letošní cestu trochu obtížnější. Lišila se tím, že jsme museli předem vyřídit víza pro vstup do Ruské federace, vybavit se na cestu vícero měnami, dokoupit nepromokavé oblečení. Věděli jsme totiž, že pojedeme místy, kde může přes noc mrznout, na severu není výjimkou ani zažít přes léto sněžení. Také jsme v rámci příprav a navyšování rozpočtu na cestu absolvovali několik besed o našich předchozích výpravách. Na fyzickou přípravu tak nezbylo moc času, ještě v kombinaci s tím, že tři z nás v červnu čekaly státnice, a tak jsme měli kromě kol dost práce s učením a psaním bakalářských prací.“

Kolik stojí vízum do Ruska?

„Samotné turistické vízum, které platí pro jeden vstup a na 30 dní, stojí něco kolem tisícovky. Ale aby o něj člověk mohl požádat, musí mít nejprve pozvánku, třeba od příbuzného nebo známého. Pokud tam jako my nikoho takového „nemá“, musí si ji sehnat přes agenturu. To vyjde na dalších pět stovek.“

Proč právě byl zvolen Nordkapp jako cíl letošní cesty?

„Chtěli jsme jet zase o něco dál než vloni a také jet směrem, kterým jsme dosud nejeli. Při cestě do Dánska před dvěma roky jsme sice na „sever“ jeli, ale se skandinávskými podmínkami a přírodou se to samozřejmě nedalo srovnat. Nordkapp nám přišel i jako hezký symbolický cíl – je považován za nejsevernější suchou nohou dosažitelný bod pevninské Evropy. Jak nám psal jeden z našich fanoušků, je to vlastně takový cyklistický severní pól.“

Tato trasa se dá absolvovat s pomocí trajektů nebo si lze vše poctivě odšlapat po pevnině. Jaké důvody vedly výpravu k tomu, že se v Estonsku rozdělila na ruskou a estonsko-finskou větev?

„Původně byla trasa naplánována přes Rusko, právě abychom nemuseli trajektem. Pro mě a Vildu byla navíc návštěva Ruska a Ladožského jezera asi tou největší motivací na cestě. Slibovali jsme si od toho, že zažijeme konečně něco trochu jiného než v západních zemích. David se ale nakonec chtěl z mnoha důvodů Rusku vyhnout. Nikdo nechťel ustoupit, a tak jsme se nakonec rozhodli, že se rozdělíme. K Davidovi se naštěstí později přidal Pavel Růžek, který se nakonec také rozhodl pro estonsko-finskou variantu, a tak jsme nemuseli řešit problémy, které by přineslo rozdělení na tři a jednoho. Že se rozdělíme, jsme věděli od začátku, každý s tím počítal a každý si vybral trasu, která mu připadala sympatičtější. Během desetidenní „odluky“ jsme si od sebe aspoň trochu odpočinuli a měli si pak co vyprávět. Myslím,

že rozdělení nakonec zdaleka nebylo tak nepříjemné, jak se zprvu zdálo, a přispělo k tomu, že si tuto pasáž výpravy, kde jsme se nedokázali shodnout na společné trase, každý užil po svém.“

Nebudeme čtenáře zdržovat a vydáme se pomyslně na cestu. Jak se ti jelo během prvních dnů, které jste strávili ještě v rodné zemi?

„Asi bych opakoval, co jsem říkal loni. Naši zemi vnímáme pokaždé jen jako nutnou tranzitní část. Jiná pro mě letos byla tím, že jsem na území Čech ještě bojoval s doznívající chřipkou. V den odjezdu jsem se probudil s horečkou, a tak jsme museli náš odjezd o den posunout. Doplatila na to celá základní škola v Nelahozevsi, jejíž žáci, u kterých jsme během roku byli na přednášce, nám chtěli udělat radost a přišli se s námi na náves s transparenty a bubínky rozloučit. Byli ale skvělí a přišli znovu i druhý den! Díky nim jsme zažili nejkrásnější první kilometr ze všech čtyř výprav.“

Václav Michovský a Pavel Růžek při průjezdu finskými lesy za deště

Druhá země, Polská republika, příhraniční kopce, Slezská, Mazovská nížina, překročení řek Odra, Visla, Bug, hlavní město Varšava, nakonec Mazurská jezerní plošina.

„Polsko je potřeba si rozdělit do více částí. Nejdříve přejezd Národního parku Stolové hory, kde nás večer s více než sto kilometry v nohách potkalo jedno z nejdelších stoupání na celé trase. Tam jsem ještě nebyl úplně fit a neměl jsem moc natrénováno, takže jsem si sáhl asi nejbliž ke dnu sil za všechny ty roky. Dál už to byly jenom roviny a roviny. Silnice mezi alejí stromů, všude samé pole, krajina ubíhala hodně pomalu. Polsko bylo z tohoto pohledu takovou mentální kvalifikací na průjezd Finskem, kde jsme věděli, že nás budou čekat mnohem delší monotónní průjezdy lesem. Zpestřením byl jen průjezd Varšavou, kde jsme ale řešili celkem vážný technický problém s Vildovým kolem, takže jsme si města moc neužili. U hranic s Litvou už se potom objevovaly lesy a jezera a bylo na co koukat. Největším plusem pro nás v Polsku bylo to, že jsme nakupovali za podobné ceny jako u nás.“

Jaká je kvalita silnic v Polsku? Adrenalinový zážitek jste měli ohledně přespání poblíž obce Velké Šuborce.

„K silnicím – překvapilo nás, že už v Polsku se nám stalo, že jsme podle mapy jeli po silnici naší II. nebo III. třídy a nebyl na ní asfalt. S tím jsme se na předchozích výpravách nikde nesetkali. Ono to může vypadat, že jsme zhýčkaní a chtěli bychom se vozit jen po asfaltu, ale pravdou je, že jízda na takhle naloženém kole po šterkových nebo písčitých cestách stojí mnohem víc sil i času. Tím spíš, když takhle člověk jede i několik desítek kilometrů, jako třeba v Rusku. A ohledně toho incidentu, na který narážíte – většinou spíme „na divoko“, stan rozbijeme v lese, na louce, zkrátka tam, kde se nám to zamlouvá. Vybíráme si místa, kde nebudeme nikomu překážet, obtěžovat hlukem. Ve většině případů o nás nikdo za celou noc vůbec neví. Tady se nám ale stalo, že večer, když už jsme se chystali spát, přišel ke stanu muž s baterkou a puškou. Tou na nás mířil a říkal, že na nás zavolá policii. Pozemek jako soukromý sice označený nebyl, ale bylo to kousek od hospodářského stavení. Asi nás při příjezdu prozradili štěkající psi a majitel si to pak šel zkontrolovat. Na naše slova, že jsme Češi, že jsme studenti, odpovídal „no a co?“. Přitom na nás pořád svítil tou baterkou a mířil puškou. Vzpomněl jsem si v tu chvíli na heslo, které do nás na vysoké škole tloukli, když jsme se bavili o válečné žurnalistice – „dokud se mluví, tak se nestřílí.“ Snažili jsme se pána uklidnit, slíbili jsme, že nebudeme dělat oheň a nabídli, že pokud mu naše přítomnost i tak hodně vadí, že se tedy sbalíme a odjedeme jinam. Na to konto sklopil pušku, zhasl světlo a beze slova odešel. Chvíli jsme čekali, jestli se nevrátí s těmi policisty, ale pak jsme šli spát. Ráno jsme pro jistotu vyrazili hodně časně.“

Třetí země, Litevská republika, překročení řeky Němen, kterou překračoval i Napoleon při svém tažení do Ruska v roce 1812, navštívili jste památky UNESCO Trakai, Kernavė.

„Litva mne překvapila v pozitivním slova smyslu. Čekal jsem, že Litva, Lotyšsko a Estonsko budou chudší příbuzní Ruska s nevalnou životní úrovní. Litva tak ale nepůsobí. Všude jsou upravená veřejná prostranství, autobusové zastávky, kruhové objezdy, kvalitní silnice. To, co z kola člověk vidí při cestě, bylo minimálně na stejné úrovni jako u nás. Hrad Trakai jsem s nadsázkou přirovnával k zámku Červená Lhota v jižních Čechách, je to krásné místo. Stejně tak Kernavė, archeologická oblast, která byla osídlována už ve starší době kamenné.“

Od přejezdu Litvy se změnilo časové pásmo, jazyky i měny. Určitě od Polska jste pozorovali „natažení vzdáleností“, na které my nejsme zvyklí.

„Litva představovala určitý předěl v tom smyslu, že jsme po deseti dnech v Polsku konečně vjeli do země, kde jsme byli všichni čtyři poprvé. Platí se tam ale od minulého roku už klasicky eurem, stejně jako v Lotyšsku a Estonsku. Ceny nejsou o tolik vyšší než u nás, přirovnal bych to k dnešním cenám na Slovensku. Časové pásmo jsme sice změnili, ale ignorovali jsme to. Řídili jsme se dál naším „českým“ časem a věděli jsme, že se to v Norsku zase samo srovná. Občas se nám to vymstilo při otevíracích dobách

obchodů.“

Čtvrtá země, Lotyšská republika, druhá pobaltská republika v Baltské nížině, překročení řeky Dzvina, která pramení v Rusku. Zažili jste také první větší změnu počasí.

„Lotyšsko naplnilo mé původní představy o pobaltských státech. Je na první pohled chudší než Litva a skromnější je i co se týče přírodních zajímavostí a krajiny vůbec. Ve městech převládají špinavá sídliště, kvalita silnic jde dolů, mezi lidmi je častěji slyšet ruština. Celkově se mi Lotyšsko ze všech letos projetych zemí líbilo zdaleka nejmíň.“

Pátá země, Estonská republika, města Tartu, Tallinn, přístavní město, Čudské jezero, které je hranicí mezi Estonskem s Ruskem, rozdělení výpravy.

„Estonsko se už kulturně hodně blíží ke skandinávským národům, je to takové malé Finsko. To je koneckonců vidět i podle jazyka – finština a estonština jsou blízcí příbuzní. Je to ekonomicky nejvyspělejší země z trojice pobaltských republik. Víc ale nemohu soudit, protože naše polovina tu strávila jen asi 30 kilometrů. Kluci, kteří Estonskem projeli až do Tallinu, si ale průjezd touhle zemí chválili, líbila se jim z toho pobaltského trojlístku nejvíc.“

Estonsko-finská část výpravy překonala Baltské moře pomocí trajektu mezi Tallinnem a Helsinkami. Kolik stojí lístek?

„Myslím, že kluci platili za trajekt něco mezi dvaceti a třiceti euro.“

Šestá země, Ruská federace, celiny, město Velký Novgorod, projeli jste místa, kde německá armáda dva a půl roku blokovala tehdejší Leningrad, spatřili největší sladkovodní jezero v Evropě, a to Ladožské, viděli okolí Petrohradu.

„Od Ruska nás mnozí před cestou odrazovali, že je to zbytečné riziko. Nic z toho se, jak jsme si mysleli a doufali, nepotvrdilo. Jediný problém, který jsme v Rusku měli, pramenil z naší nevědomosti. Pokud člověk v Rusku cestuje na vlastní pěst jako my, je povinen sám hlásit každý den polohu, kde se ubytuje. Slouží k tomu formulář, kterým vás vybaví na hranicích při vstupu do země a který při odjezdu zase odevzdáte. Do něj člověk v hotelech, kempech a speciálních stanovištích sbírá razítka. My nic z toho samozřejmě nedělali, a tak jsme měli obavu, abychom neměli problémy při překračování hranice do Finska. Přes spojky v ČR jsme si ale zjistili, že pokud nenatrefíme na špatně naladěného celníka, většinou prý Rusové tolerují deset dnů

Vilém Ernest a Václav Michovský před Ladožským jezerem

pobytu bez tohoto potvrzení. Kvůli tomu jsme tedy oželeli jeden den odpočinku u Ladožského jezera, abychom desátý den v Rusku stihli přejet hranici. Jinak jsme v Rusku potkávali vstřícné lidi. Jakmile jsme promluvili česky, ihned reagovali slovy „vítej Slovane“ nebo „bratře Slovane“ a měli radost, že jsme se rozhodli během prázdnin navštívit i jejich zemi. Nepříjemné bylo jen to, že každý obchod, zvláště ve vesnicích, měl svého „chřestýše“ – tak jsme říkali opilcům a žebrákům, kteří postávají a popíjejí alkohol před obchodem a loudí na lidech peníze. Stejně exempláře jsme ale potkávali už v Polsku i ve všech pobaltských státech. Neplatí na ně nic. Zkoušeli jsme být vůči nim jednou neteční, jindy agresivní, posílali jsme je do práce (s úsměvem) a vysvětlovali jim, že i my si na ta kola a cestu samotnou museli vydělat a peněz jako studenti na rozdávání nemáme. Ale nefunguje nic. S těmito lidmi nejde vyjednávat, jediná obrana je útek. Naučili jsme se pak v obchodě jen rychle nakoupit a odjet jídlo sníst někam za ves, kde zas ale bylo milion a půl komárů. Snad jen tohle trochu kazilo celkový dojem z Ruska.“

S tímto se člověk, který pojede do Ruska s cestovní kanceláří, asi nesetká...

„To asi ne. V tom je cestování tak, jak ho děláme my, jedinečné. Z kola člověk pozná danou zemi mnohem líp a důvěrněji. Potkává místní lidi, mluví s nimi, pochopí jejich problémy, vidí skutečný stav věcí bez pozlátek, která jsou běžná v turisticky oblíbených destinacích.“

Petrohrad, město Petra Velikého, ruské okno do Evropy jste museli vynechat z programu cesty.

„On totiž Petrohrad není jen krásné centrum, které by určitě stálo za to vidět, ale i rozlehlá předměstí s údajně vysokou kriminalitou, která bychom za jeden den nestihli projet. A spát v nich někde ve stanu nebo platit ve městě hotel se nám nechtělo. Proto jsme trasu vedli jinudy.“

Sedmá země, Finská republika, jezerní oblasti Salpauselkä, Suomenselkä, setkání obou větví výpravy, poté vrchovina Maanselkä, překročení severního polárního kruhu.

„Ve Finsku se zlomilo počasí. V předchozích fázích výpravy jsme na něj měli štěstí. Pršelo minimálně, a když, tak v noci, což nám tolik nevadilo. V Polsku jsme zažili i horka jako loni v Portugalsku, během kterých vypadaly péřové bundy a zimní rukavice v našich brašnách dost směšně. Ale tady už byl čas je pomalu vytáhnout navrch. Teplota během dvou dnů spadla o deset patnáct stupňů, začalo pršet. Snad sedmnáct dní v řadě jsme nezažili den, kdy bychom nezmokli, což bylo nepříjemné hlavně kvůli tomu, že jsme neměli šanci usušit oblečení. A oblékat se ráno do mokrého zrovna příjemná disciplína není. Vjeli jsme do oblastí, kde jsme celý den neviděli nic jiného než silnici a les. Čtyřicet, padesát, sto kilometrů mezi dvěma vesnicemi tady není žádná vzdálenost. Tahle pasáž byla psychicky hodně náročná. Už jsme šlapali přes měsíc, narůstala i fyzická únava, počasí jak u nás v listopadu, ze sedla nebylo kromě lesa pořádně nic vidět, Finsko se zdálo nekonečně dlouhý, jakmile jsme zastavili, zakousla se do

nás zima. Ale říkal jsem si, že pokud zvládneme toto, tak už do cíle dojedeme.“

Ve Finsku jsou prý hodně vstřícní lidé, velká drahota, setkali jste se s „českými krajany“, viděli jste už jiná zvířata.

„Na severu Finska jsme se poprvé potkali se sobem, což byly malé Vánoce (s úsměvem). Moc jsme se na tohle setkání těšili, foťáky jely naplno, ohlíželi jsme se zpátky, abychom soba ještě jednou zahlédli, kdybychom už žádného dalšího nepotkali. Ale brzy jsme pochopili, že to byla úplně zbytečná obava. Na severu Finska a Norska je sob tak běžné zvíře jako u nás třeba srnky. Navíc sobi jsou pozoruhodně tupá zvířata, ještě k tomu zvyklá na lidi, takže není problém potkat soba, jak se prochází po ulici ve městě nebo jak uprostřed silnice vytrvale blokuje cestu autobusům s nadšenými turisty. Za severním polárním kruhem byli vidět i bílí sobi, albiní. A k cenám - cenový skok ve Finsku oproti všem předchozím zemím byl hodně znát, ale nic nemá na šílenou drahotu v Norsku.“

Cíl: Nordkapp

Každý večer jste zakončovali „tekutým chlebem českého národa“. Kolik stojí ve Finsku a Norsku pivo? To bude pro nás určitě zajímavé srovnání.

„Ve všech zemích, které jsme letos i loni projeli, jsme zavedli tradici jednoho dvou plechovkových piv k večeři. Ve Finsku už začal být tenhle zvyk cenově dost nepříjemný, půllitrovka piva v plechovce stála kolem tří eur, za což bychom třeba v Litvě měli piva tři. V Norsku ale bylo ještě mnohem hůř. Velká plechovka vyjde přibližně na 30 NOK, čili skoro na stovku. Na točeném jsme byli jednou jedinkrát – za půllitr jsme platili 87 norských korun.“

To už je hodně přes limit. To už je cena láhve dobrého odrůdového vína u nás.

„Jak jsem říkal, Norsko je hodně drahé. A nejde jenom o alkohol, v průměru je všechno tak čtyřikrát pětikrát dražší než u nás. Legrační je, že když už se plácnete přes kapsu a to pívko si koupíte, nemůžete si ho ani v klidu vypít, protože v Norsku je pití alkoholu na veřejnosti zakázané. Po vzoru amerických filmů jsme tak pili pivo obalené igelitkami nebo ho rozlévali do plecháček na čaje.“

Osmá země, Norské království, oblast Laponsko, tundra, setkání s mořem, fjordy, Nordkapp. Jaké to je, „sáhnout si“ na pomyslný konec kontinentu?

„Pro nás to byl pocit krásný. Věděli jsme, že jsme dosáhli cíle, a díky tomu měl pro nás Nordkapp zvláštní, jedinečnou hodnotu. Tím chci říct, že jsme vzali Nordkapp a zdejší krajinu jakoby za vlastní. Trávili jsme v ní 24 hodin denně, potili se v ní, když jsme si vyšlapávali každý jeden kopec, mrzli v ní, když přšelo a foukal severák, vařili si v ní oběd, pili z jejích jezer a potoků, spali v ní... Pak má k tomu místu člověk prostě jiný vztah než turista, který na Nordkapp dorazí autobusem a cestou si pořídí pár fotek na místech, kde kvůli tomu autobus zastaví. Těch nás míjelo tolik, jako by se nahoře na Nordkappu hrálo finále mistrovství světa ve fotbale... Ale nemá smysl být přehnaně patetický – čistě pragmaticky je Nordkapp místo, kde nic zvláštního nevidíte. Na podstavci velký glóbus, útes, z něhož se hledí na moře k severnímu pólu, sluníčko, které v létě nezapadne, a dál už nic. Pro nás je ale za tím ta nadstavba, ten prožitek.“

V Norsku bylo počasí asi jako u nás v listopadu, viděli jste sněh, mohli jste si uplácat sněhuláka, setkali jste se podruhé s českými krajany. Projížděli jste spoustou tunelů. Do některých tunelů cyklisté nesmí. Proč platí tento zákaz? Svítí se v tunelech?

„Svítí, jde spíše o to, že Nordkapp je na ostrově, takže se na něj jinudy než sedmikilometrovým tunelem nebo lodí nedostanete. Proto je do tohoto zvláštního tunelu, který se zavrtává až 200 metrů pod mořskou hladinu a ve kterém si člověk užije desetiprocentní klesání i stoupání, cyklistům vjezd povolen. Ostatní tunely na pevnině ale jde většinou objet jinudy, obvykle starou cestou přes kopce, a tak bývají opatřeny zákazovou cedulí a cyklista musí šlapat oklikou. Samozřejmě je to především kvůli bezpečnosti, protože tunely zas nejsou tak široké a cyklisté se v nich upřímně řečeno doopravdy spíš pletou.“

Která země na cestě byla k cykloturistům nejprázdnější, která nejméně?

„Záleží, jak se to vezme. V severských oblastech je díky nízké hustotě zalidnění velice řídký provoz, takže ani není potřeba cyklostezek k tomu, aby se člověk pohodlně svezl po perfektních silnicích. Z tohoto pohledu se nejlépe jezdilo ve Finsku nebo Norsku, ale tam zase cyklistům často není nakloněno počasí. Nejkomplikovanější bylo cestování na kole asi v Rusku, které bylo v tomto směru dost nepředvídatelné. Z dvouproudé silnice podobné našim dálnicím, na které ale nejezdila skoro žádná auta, člověk odbočí na de facto polní cestu, kde je trocha šterku luxus. Stalo se nám, že jsme jeli asi 80 km v jemném písku. V tu chvíli přiznávám, že jsem kolo přechodně neměl rád.“

Jak jste zvládali jazykovou komunikaci? Ugrofinské jazyky byly asi nejtěžší?

„Finština a estonština jsou jazyky, které snad ani nemá smysl se učit, protože i kdyby se je člověk naučil, tak to stejně správně nevysloví. Ve Finsku a Norsku převážná část obyvatel mluví dobře anglicky, takže tam to pro nás bylo bez problémů. V Rusku jsme si vystačili se základy ruštiny, kterou jsme se ještě na gymplu rok

učili, díky čemuž alespoň zvládneme číst azbuku. Jinak jsme se domlouvali pomalou češtinou smíšenou s trochou polštiny. Stejně tak v Polsku jednoduchá čeština k základní konverzaci stačí. V pobaltských státech byla jazyková bariéra asi největší, místní jazyky jsou pro Čecha nesrozumitelné a anglicky tam mluví málokdo.“

Technické problémy po cestě?

„Pavlovi na konci Lotyšska praskl ráfek, takže musel v Estonsku koupit nové zadní kolo. To byl asi nejzávažnější problém. Ve Varšavě Vilda trefil pahýl od patníku a poškodil si hák u přehazovačky, což nám zadarmo pomohli opravit v jednom varšavském cykloservisu. Pak už to byly pro nás jen rutinní věci, většinou prasklé dráty, kterých jsme celkem zlomili asi dvanáct. Přece jenom ta kola hlavně v začátku výpravy byla o pár kilo těžší než loni. Ale nepíchli jsme třeba ani jednou...“

Od Litvy jste zažili „bílé noci“. Jak jste toto zvládali?

„Zajímavý aspekt cesty. Se spaním jsme problémy neměli, to jde po denních sto kilometrech celkem snadno a navíc ve stanu je větší šero než venku. Je to ale zvláštní pocit, když se člověk třeba ve dvě hodiny v noci vzbudí, jde na záchod a ono je venku světlo jako v pět šest hodin ráno. Dá se říct, že když jsme 19. srpna vystupovali z letadla na Ruzyni v 10 hodin večer, viděli jsme regulérní tmu asi po měsíci.“

Asi nejtěžší otázka. Kam se pojedete v příštím roce?

„Nerad na ni odpovídám. Už loni jsem říkal, že letos nikam nepojedeme, a jak to dopadlo... Řeknu ale totéž, příští rok nepojedeme nikam. Minimálně vzhledem k příštímu létu jsem o tom přesvědčený. Dva kamarádi plánují studovat rok v zahraničí a i já už mám na příští prázdniny jiné plány. Za poslední čtyři roky jsme toho ujeli dost, viděli jsme spoustu míst v Evropě, od jihu na sever. Pokud to řeknu hodně sebevědomě, není už v Evropě moc míst, kde jsme na kole nebyli a která by pro nás zároveň představovala dostatečně velkou motivaci je v sedle dobýt. A kdybychom chtěli dojet za hranice Evropy, bylo by to časově náročné už i pro nás vysokoškoláky. Žádný plán tedy zatím v hlavě nemáme.“

S jakým výsledkem jsi absolvoval státnice na fakultě žurnalistiky na UK Praha?

„Úspěšně jsem ukončil bakalářské studium na UK, státnice jsem zvládl s jednou dvojkou. Od října budu ve studiu žurnalistiky pokračovat na magisterském stupni.“

Jaká byla minulá fotbalová sezóna ve Štětí, kde hraješ fotbal?

„Průměrná. Prvních několik zápasů se nám povedlo, vypadalo to, že bychom se mohli pokusit o návrat do divize, ale nakonec jsme skončili v tabulce až pátí. Pro mne osobně byla minulá sezóna trochu zpackaná. V posledním podzimním zápase jsem si natrhl stehenní sval a poranil třísla, byl jsem dlouho mimo a na jaře jsem toho už moc nenahrál.“

Rozhovor vedl: Václav Uher, foto: Vilém Ernest, David Těthal.

Více o týmu dálkových cyklistů najdete na www.kmorinakole.cz nebo [f kMoriNaKole](https://www.facebook.com/kMoriNaKole).

Červenec: Začnu událostí nevážící se konkrétně k našemu regionu, ale k celé ČR. 6.7. 2015 uplynulo **600 let od smrti Jana Husa** v Kostnici. Navštívit „místo činu“ v den výročí jsem nestihl, ale jeden srpnový den jsem tuto cestu realizoval. Z těsné blízkosti hranic u Domažlic následovala cesta přes celé Německo: Furth im Wald, Cham, Straubing, Landshut, Mnichov, Memmingen, Friedrichshafen, Meersburg. Překonání Bodamského jezera lodí okolo ostrova Mainau, který patří švédské královské rodině. Centrum města je německé, čtvrť Kreuzlingen je švýcarská. V kostele Münster je myšleno i na české návštěvníky, letáky jsou vytištěné i česky. Samotné centrum se projde během necelé půlhodinky, česká enkláva řeči sídlí v Husově muzeu, opravdu hodně úzký dům. Koncilní dům a pamětní kámen jsou u přístavu. Samotný příjezd i odjezd z města lodí je úchvatný, na šíř se jezero přehlédne, na délku již nikoliv. Co se asi odehrávalo Janovi Husovi, když překonával Bodamské jezero vstříc svému neblahému osudu, což ovšem nemohl vědět, je pro nás záhadou. Jisté je to, že komu slova vlastenectví, hrdost k české národnosti nejsou prázdnou formou, návštěvu významných míst české historie, byť nejsou na území dnešní ČR, by měl v roce výročí uskutečnit. Měsíc červenec je vždy dobou **sklizně obilovin** a ostatních plodin sklizených v letním období. Při cestách nejenom po zdejší regionu ale i po celé ČR pozoruji opětovné navrácení jedné důležité polní práce a to podmínky pole po sklizni a zasetí meziplodiny, tzv. zeleného hnojiva. Ale aby se toto provádělo, je nutné toto podpořit, finančně. Tento mezikrok by měl automatický, protože se pole ve zdejší regionu přes 20 let vůbec nehnojí organickým hnojivem. Takto vyčerpávat zem nejde neustále, chemie částečně pomůže, ale to také nejde dělat do nekonečna. Abych nebyl pouze negativní, letos je ke spatření hromada hnoje za obcí Spomyšl vedle pole s cukrovou řepou, plodiny, která se tu často pěstovala. Že by nějaká první vlna změny, co se týče pěstovaných plodin? Při letošních cestách po okolních státech ČR jsem tak často nespatril trojici pěstovaných plodin (obilí, řepka, kukuřice). V Maďarsku, i přesto, že to je ještě větší „placka“ než je zdejší region, pole rozdělují větrology. V Německu, upravenost přírody a polí je nepsaný zákon, hojnost sadů, vinic, chmelnic např. u Bodamského jezera, krása na to hledět.

Srpen: Nejlépe bylo u vody, což bylo patrné ve zvýšeném pobytu lidí poblíže kanálu ve všech částech obce, to už nebylo dlouho vidět. Před začátkem **mistrovských fotbalových zápasů** sezóny 2015/16 bývalí hráči AFK Vraňany, kteří žijí a bydlí ve Vraňanech oslovili a kontaktovali bývalé hráče AFK, kteří zde hráli v 70. a 80. letech 20. století, aby se na jedno odpoledne přijeli podívat do Vraňan a bedlivým okem dohlédli nebo přímo

na ploše se účastnili přátelského zápasu mezi bývalými a současnými hráči AFK. Novina vraňanského fotbalu. Skupina starších žáků nebyla přihlášená do letošní soutěže, kterou dlouhé roky trénoval pan Zdeněk Martínek, a byla přihlášená kategorie mladší žáci pod vedením pana Jaroslava Slavíka. Příjemně potěšil zájem Víta Hrdličky, hráče AFK Vraňany, který se rozhodl starat se o webové stránky AFK. Vůbec zájem něco udělat pro druhé, vnést do této práce něco svého ku prospěchu všeobecnému, zaznamenat to, co by za 2,3 roky by už těžko „lovil“ v paměti. **Regata lužecká**, tradiční vodácká akce v režii sousední obce Lužce. A to se většina soutěžní trasy nachází na vraňanském katastru. Letos vraňanské barvy hájila pouze jedna posádka z 16 posádek účastnících a vybojovala čestné první místo konečné. Akce si prošla zajímavými etapami, v některém roce se vůbec nekonala, to měla na svědomí povodeň na řece Vltavě, někdy se jel pouze úsek po plavebním kanále, řeka se nesplouvala. Týden před lužeckou regatou si posádka, která splula Lužeckou regatu, dala rozvíčku v podobě soupeření s dalšími posádkami kanoí ve splutí Vltavy od jezu pod Mělník a zpět po kanále do Vraňan. Uvidí se, zda to byla ojedinělá akce, či se z toho stane plnohodnotná kulturně společenská akce.

Září: 1. září je **první den pro nové školáky**. Pro ostrápené žáky další zářez do školních veřejí a pro pedagogy nové výzvy v podobě nových žáků. Do vraňanské školy přišla nová kantorská síla v osobě Michaely Sálusové za paní Věru Hýblovou, která bude v tomto školním roce pohotovostní pedagogickou zálohou. Na začátku roku příštího bude mít paní Věra Hýblová životní jubileum a také půlstoletí pedagogické práce na zdejší škole. Jak sama mne jednou říkala, učím už vnoučata žáků, které jsem učila na počátku své pedagogického poslání. Druhá neděle v září byla vyplněna výletem do zábavního parku **Mirakulum** v bývalém vojenském prostoru Milovice, v místě pobytu sovětských vojsk v letech 1968-1991. Vojenské budovy jsou některé k nepoznání, některé vypadají, jako by právě před týdnem odešla vojska. Jaký to kontrast. Neshlédnout v bývalém vojenském prostoru techniku je jako být v Paříži a nevylézt na Eiffelovou věž. Stísněnost tanku, pouze 20 zásobníků nábojnic pro střelbu, jistě byli další v bednách, ale ztratit život v tolika tunách oceli....brrr. Važme si mírového času a dělejme pokud možno vše proto, aby válečné běsnění jsme dlouho nepoznali. Je dobře, že se **akce v Mlčechvostech probouzejí**, jistě jsou v paměti lidí zábavy a plesy z 80. let 20. století. Míjet se v obci, nevědět, kdo je z kterého domu, to dříve nebylo možné. Patřilo k normálu života obce „o sobě vědět“. Zkusme to navrátit zpět. Třeba začneme tím, že se účastníme nových i zaběhlých akcí.

Václav Uher

Kdo by to byl řekl. Není to tak dávno, co jsem se vlastní rukou dotýkala kousku skutečného Měsíce na výstavě kosmonautiky Gateway to Space v Praze. Až mne mrazilo při pomyslení nad tím, co vše je dnes možné. Věci nedávno zcela nemyslitelné se staly

věcmi reálnými a my si jen tak klidně chodíme po výstavách a už se ani nepozastavíme nad tím, že se klidně můžeme dotknout hmotné věci vzdálené od Země 384.400 kilometrů. Asi to není jenom tak, dotknout se Měsíce. Pak se vám klidně může stát, že

vám osud přivede do cesty člověka, který je s výzkumem vesmíru pevně spjat a jehož „pozemská sláva hvězd se dotýká“. Ano, neplete se, sám Jiří Grygar osobně. Významný český astrofyzik a astronom, autor více než dvou set odborných prací i celé řady populárně naučných knih a vzdělávacích pořadů. Jak jinak, stejně jako Jan Neruda, který věnoval svoje Písně kosmické lidu podřipskému, i pan Jiří Grygar věnoval svůj čas a šarm stejnému lidu prostřednictvím přednášky na téma Jsme ve vesmíru sami? Ať tak, či onak, moje mozkové buňky poskočily radostí nad přívalem nových informací, zejména sdělením, že skutečně žádní mimozemšťané nebyli dosud v našem čase a prostoru objeveni. Jak pan Grygar sám přiznal, tak tady už nikdo žádné mimozemšťany nehledá, protože to s nimi vypadá vážně blbě. Ale vraťme se k našemu významnému básníkovi Nerudovi, jehož uměleckou činnost pan Grygar obzvláště zdůraznil. Stejně tak, jako Jules Verne ve svých románech předstihl svoji dobu, tak i Neruda dokázal předvídat a umělecky ztvárnit věci, o kterých se později potvrdilo, že jsou skutečně pravdivé. Budí to samozřejmě úctu a obdiv, ale co když nějaký neposedný marťánek naboural do CNS významných jedinců, kteří měli tu schopnost ztvárnit vize budoucnosti do psaného projevu? Kdepak! Pan Grygar vehementně všechno popírá, je přeci vědec. Na závěr přednášky byl čas a prostor pro otázky z publika. Moje první otázka zněla:

Je vesmír nekonečný? J.G.: „To nevím, o tom rozhodují čísla a ta jsou nepřesná. Vesmír nedává odpovědi.“ (tak nejenom vesmír, ale i vědci tápou). Moje druhá otázka: Co bylo před vesmírem? J.G.: „Nebyla otázka před. Jako příklad citoval sv. Augustina když se ho ptali co dělal Pán Bůh před tím, než vznikl svět. Vymýšlel peklo pro ty, kdo vymýšlí tyto otázky“. Jistě, kdo jiný. Děti stále vymýšlí nové a nové otázky. Patří to k jejich dětskému světu, stejně jako zvědavost a touha po poznání nových věcí. Pan Grygar to připodobnil pohádce, kdy se jednomu draku usekne jedna hlava a hned mu narostou tři nové. Zvláštní. V průběhu celé přednášky jsem ani jednou neslyšela, že by o něčem tvrdil, že je to fikce, nebo snad bohupustý výmysl. Vždycky jenom řekl: „To je jenom pohádka“. I k teorii Velkého třesku jsme se nakonec dostali. Podle výpočtů se uskutečnil před 13,8 mld. lety a skutečný život na Zemi je starší více než 3 mld. let. U nás doma ale proběhl Velký třesk a počátek nového života dne 22.5., ale ne v roce 2015, kdy mi pan Grygar napsal toto datum do jedné z jeho mnoha knih, ale v roce 1997. V tom roce se mi narodila moje milovaná dceruška a tím se stala středobodem mého vesmíru. „Ach což ta láska mateřská, přes časy, přes hrob hoří, neumrazíš ji na horách, neuhasiš ji v moři!“

Eva Kuntová

POZNÁVÁTE SE ?

Základní škola Vraňany, 3. a 4. třída, školní rok 1983/1984, fotografie z archivu Václava Uhra:

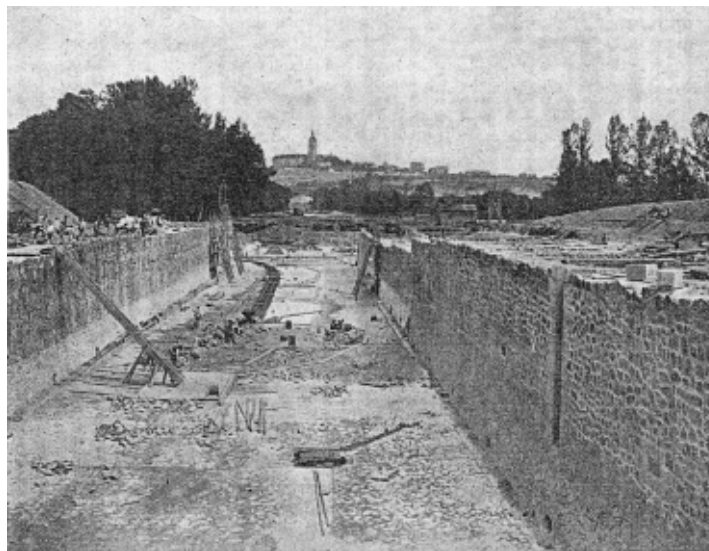
1. řada zleva: Libor Knotek, Jiří Šubrt, Karel Vincze, Petra Donátová, Lucie Melicharová, Roman Leger, Petr Macák, Václav Kokoška, Václav Uher, Jana Vodičková, Eva Šipošová
2. řada zleva: Pavel Uher, Zuzana Hermanová, Pavel Šrytr, Petr Nicek, Radka Krtičková, Věra Vinczeová, Šárka Krejzová, Lenka Hermanová, Iveta Černá, Petr Vůčko, Štěpánka Hanušová
3. řada zleva: Karla Skoumalová, Andrea Herenčárová, Radka Kešková, Pavla Horáková, Pavel Sankot, Petr Bodiš, Alena Vysušilová, Pavel Čermák, Žaneta Skoumalová, Gabriela Máslová, Jana Šrámková a Jana Barešová, třídní učitelka a ředitelka.

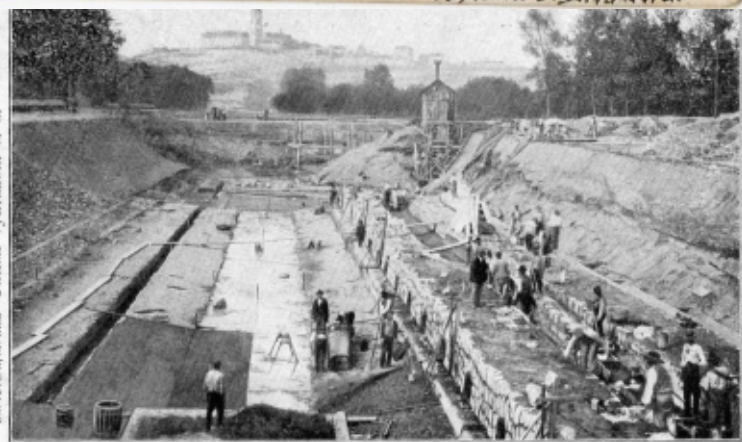
ZE STARÉ VRAŇANSKÉ KAPSY XXIX

Dnešní stará vraňanská kapsa nahlédne mimo katastr obce, do obce Hořín, kde byla v roce 1905 dokončena stavba plavebního kanálu Vraňany-Hořín. Od dokončení této stavby a uvedení do provozu letos uplynulo 110 let. Oficiálně toto nijak nebylo připomenuto, tak alespoň vzpomeňme na velké fyzické úsilí tehdejších lidí, kteří s minimální technickou podporou, avšak poctivostí, kterou vložili do své práce, překonali velké přírodní nástrahy.

Josef Michovský

Stav prací v hořinském plavidle v listopadu 1902.
(Laterální kanál Vraňany-Hořín u Mělníka.)

Stavba laterálního kanálu Vraňany-Hořín u Mělníka.
(Stav prací v hořinském plavidle v září 1902.)

Laterální plavební kanál se stavěl v letech 1902-1905, spolu s osmi mosty a dvoukomorovým zdymadlem u Hořína. Zdymadlo překonává spád 8,5 metru a rozděluje kanál na dvě části. Horní má šířku 18 až 36 m, délku přes 6 km a hloubku 2,4 až 3 m, zahrnuje i čtyři obratiště. Na začátku jsou vrata pro jeho uzavření v případě velké vody. Provoz v kanálu je jednosměrný a býval řízen světelnou signalizací s výhybnou v Lužci nad Vltavou. Dolní část má šířku 18 až 40 m a minimální hloubku 2,5 m.

HÁDANKA

Rozluštění minulé hádanky:

Pomníček tragické silniční nehody, která se stala v roce 2008 na silnici I. třídy číslo 16, se nachází na katastrálním území obce Mlčechvosty, ve svahu na levé straně silnice ve směru z Mlčechvost na Novou Ves cca 600 metrů západně od obce Mlčechvosty.

Dnešní hádanka:

Víte, kde se nachází tato kilometráž ?

SUDOKU

		2		3	5		
3				6			8
	5					6	1
4			8				5
		5			6		
6				9			2
2	4					8	
5			3				4
		8	7		1		

Vraňanský zpravodaj je periodický tisk územního samosprávného celku, evidovaný Ministerstvem kultury ČR pod číslem E 14294. Vychází 4x ročně + občasné speciální vydání k významným akcím. Vydává Obec Vraňany, Vraňany 37, 277 07, IČ 0023720, tel.: 315 691 080, email: ouvan@vranany.cz. Redakce, sazba, grafická úprava: Ondřej Mamula a Václav Uher. Tisk: TiskDo1000.cz. Náklad 100 ks. Cena 35 Kč. Příští číslo vyjde 14. 12. 2015.